

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Ramių, palaimingų Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų!

Jėzus vėl prabilo: „Aš – pasaulio šviesa.“ (Jn 7, 12)
Kol turite šviesą, tikėkite ja,
kad taptumėte šviesos vaikais. (Jn 12, 36)

Kūdikėlio Jėzaus šviesa tegul užlieja ir pripildo Jūsų širdis džiugios, švelnios meilės, kuria Šv. Kalėdų naktį apglėbkite kiekvieną – mylimą ir artimą, tolimą ir pamirštą, geradarį ir Jus iškaudinusįjį.

Meilę, Ramybę ir Tiesą visiems mums teskleidžia šviesioji Betliejaus žvaigždė!

**Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonas
mons. Vytautas Grigaravičius ir kartu dirbantys kunigai**

Sveikiname 2007 m. Padėkos ženkle

„Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“ laimėtojus!

Gruodžio 26 d., švenčiant Paminklinės Kristaus Prisikėlimo bažnyčios 3-ąsias konsekravimo metines, Pastoracinės tarybos nutarimu šiais metais padėkos ženkle „Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia“ apdovanojami šie parapijai nusipelnę žmonės:

1. Vyskupas **Eugenijus Bartulis** – už nuopelnus atstatant Tautos šventovę, skelbiant Kristaus žodį, teikiant bažnytinius patarnavimus ir brandinant parapijos bendruomenės dvasią.
2. **Robertas Jankauskas** – už reikšmingai materialiai parėmusį Paminklinės Prisikėlimo bažnyčios atstatymą ir Kristaus Prisikėlimo parapijoje rengiamas akcijas.
3. **Jonas-Vytautas Koklevičius** – už aktyvią veiklą parapijos renginiuose ir akcijose.

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Antrasis sakramentas: Sutvirtinimas

„Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė tenai Joną ir Petrą. Šie atvyko ir ėmė melstis už samariečius, kad jie gautų Šventąją Dvasią. Mat Ji dar nebuvo nė vienam nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Jėzaus vardu. Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią“ (Apd 8,14-17).

Jėzus, žengdamas į Dangu, pažada mokiniams atsiųsti Šventąją Dvasią. Šv. Dvasios atsiuntimu yra atbaigiamas Velykų įvykis. Taigi be Sekminių įvykio negalima būtų kalbėti nei apie tikėjimą į Kristų, nei apie Jo sakramentus. Tą dieną mokiniai suprato Jėzaus paslaptį. Išsipildė Jėzaus pažadas, kurį Jis davė anksčiau: „Jonas jus krikštijo vandeniui, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia“ (Apd 1,5). Mokiniai ne tik patys gavo Šventąją Dvasią, bet ir pajuto, kad jie šią Šv. Dvasią gali teikti ir kitiems: „Tuomet apaštalai dėjo rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią“ (Apd 8,17).

Kokia Sutvirtinimo sakramento prasmė? Kas tai per sakramentas? Ar krikšto malonės, ar krikšto išipareigojimų sutvirtinimas?

Sutvirtinimo sakramentu patvirtinama ir sustiprinama Krikšto malonė. Su-

tvirtinimas suteikia Šventąją Dvasią, kurios „išsiliejimas įspaudžia sieloje neišdildomą žymę ir paskatina Krikšto malonės augimą: giliau išaknydina dieviškoje išūnytėje; tvirtiau suvienija su Kristumi ir jo Bažnyčia; sustiprina sieloje Šventosios dvasios dovanas; suteikia ypatingos galios liudyti krikščionių tikėjimą“ (Katalikų bažnyčios katekizmas). Priimdamas Sutvirtinimo sakramentą krikščionis yra kviečiamas vykdyti Krikšto išipareigojimus.

Pirmųjų amžių krikščionybėje nebuvo jokio apibrėžto rito Šv. Dvasios suteikimui. Ma-

noma, kad apiplovimas vandeniui ir Šv. Dvasios suteikimas buvo suprantamas ir vadinamas vienu ritu – Krikštu. Bėgant amžiams ir kintant Bažnyčios struktūroms, atsiradus naujiems poreikiams, Vakaruose susiformavo teologija, jog Sutvirtinimo Sakramentas priklauso tik vyskupui. Todėl pamažu, vyskupui fiziškai negalint būti visur ir bet kuriuo metu, Šv. Dvasios dovana buvo teikiama nustatytą dieną, mėnesį, nustatytu laiku.

Rytų Bažnyčioje Krikštas nebuvo atskirtas nuo Sutvirtinimo. Vakarų Bažnyčia jį nukėlė į vėlesnį laiką, kai vaikas jau galėdavo protauti. Ji dar labiau sustiprino išskirtinę teisę vyskupui teikti šį sakramentą.

Sutvirtinimo sakramentas ir šiandien teikiamas taip pat, kaip ir apaštalų laikais. Vyskupas (arba jo įgaliotas atstovas) ištisia rankas virš sutvirtinamųjų galvų ir meldžiasi, prašydamas išlieti Šventąją Dvasią. Paskui jis uždeda ranką kiekvienam sutvirtinamajam ant galvos, ištaria jo vardą ir sako: „Priimk Šventosios Dvasios ženklą“, tepdamas kaktą šventąja krizma – vyskupo pašventintu aliejaus ir balzamo mišiniu.

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

Taip išpaudžiamas jo priklausomybės Dievui ženklas. Sutvirtinamieji atnaujina Krikšto pažadus ir išpažįsta savo Tikėjimą. Jie pasako „taip“ Kristui ir pažada būti pasiryžę liudyti Jį ir neatsižadėti savo tikėjimo. Taip pat jie išreiš-

kia savo pasiryžimą būti Bažnyčios šalininkais ir teikti pagalbą savo broliams ir seserims.

Kaip Krikštas, taip ir Sutvirtinimas išpaudžia sieloje neišdildomą žymę, todėl šis sakramentas teikiamas tik vieną kartą. Šventosios Dvasios dovanos padeda sutvirtinamajam tapti žemės druska ir pasaulio šviesa (Mt 5, 13-

14), savo gyvenimu ir veikla liudyti Jėzų Kristų, kad aplinkiniams būtų aišku: šis žmogus yra krikščionis.

Sutvirtinimo sakramentas, drauge su Krikštu ir Eucharistija, yra įkrikščioninimo sakramentai, kurių vienybę privalu išsaugoti. Šis sakramentas yra būtinas Krikšto malonei atbaigti.

Paskelbta nauja Benedikto XVI enciklika „Spe salvi“ – „Išgelbėti viltimi“

Penktadienį (lapkričio 30 d.), 11 valandą, popiežius Benediktas XVI Vatikano Apaštališkųjų rūmų bibliotekoje pasirašė savo antrąją encikliką, prasidedančią apaštalo šv. Pauliaus laiško Romiečiams žodžiais: „Spe Salvi facti sumus“ – „Esame išgelbėti viltimi“.

Išganymas, pasak krikščionių tikėjimo, nėra tik paprastas faktas. Išganymas mums duotas vilties pavidalu; patikimos vilties, kurios dėka mes veržiamės į priekį, sugebame pakelti gyvenimo sunkumus. Dėl to pagrindinis krikščionių bruožas yra tas, jog jie turi ateitį. Krikščionys žino, kad jų gyvenimas nesibaigs nebūtimi ir tuštuma. Krikščioniška žinia yra ne tik „informacija“, bet ji yra „transformuojanti“ žinia, ji veikia ir keičia žmogaus gyvenimą.

Vis dėlto Jėzus neskelbė socialinės revoliucinės naujienos, kaip jo bendraamžiai Spartakas ar Barabas. Kristaus paskelbtos naujienos esmė ta, kad mūsų tikslas yra gyvenimas su Dievu, ir į šią tikslą mus vedanti viltis mums padeda įveikti visus, net ir pačius didžiausius

sunkumus. Kristus mus išvaduoja iš vergavimo pasauliui. Kristaus dėka mes galime pakilti aukščiau materijos ir evoliucijos dėsnų.

Pasak Popiežiaus, šiuo metu pasaulyje konstatuojama tikėjimo krizė, visų pirma yra vilties krizė. Žmonės atmeta tikėjimą, nes jie netrokšta amžinybės. Žmonės mano, jog vien mokslo ir technikos pažanga prarastą rojų įmanoma sukurti dabartiniame gyvenime. Moderniaisiais laikais viltį pakeitė tikėjimas pažanga, kuris savo ruožtu remiasi laisve ir protu – dviem kolonomis, ant kurių tikimasi sukurti tobulą žmonių bendruomenę. Du pagrindiniai šitaip suprantamo tikėjimo geresnė žmonijos ateitimi įgyvendinimo etapai buvo iliuminizmo ir marksizmo inspiruotos revoliucijos. Tačiau jei Prancūzų revoliucija privertė Europą iš naujo permąstyti proto ir laisvės santykius, tai marksizmas po savęs paliko siaubingą tuštumą. Pagrindinė Markso klaida buvo ta, kad jis paprasčiausiai užmiršo žmogų ir jo laisvę. Jokia išorinė struktūra negali žmogaus išganyti. Žmogų gali

išganyti tik besąlygiška ir absoliuti meilė.

Kaip susigrąžinti viltį? Kur jos išmokti? Popiežius nurodo keturias vilties ugdymo sferas. Visų pirma tai malda. Kai niekas manęs negirdi, Dievas mane dar girdi. Kai niekas man negali padėti, Dievas man gali padėti. Tai komunistų kalėjimus išskentėjusio vietnamiečio kardinolo Van Thuano liudijimas. Kartu su malda, viltį stiprina ir konkretus veikimas kitų labui, nes juk viltis niekada nesiriboja tik vienu individu. Jei trokštame ir siekiame geresnio pasaulio, jo trokštame ir siekiame ne sau vieniems, bet visiems. Taip pat ir kančia ugdo viltį. Ne bėgimas nuo kančios gydo žmogų, bet drąsi akistata su ja. Žiauri ir nežmoniška yra ta visuomenė, kuri nepriima į savo gretas kenčiančiųjų, kuri apsimeta, kad jų nėra. Galiausia svarbi vilties mokykla yra tikėjimas Dievo teismu. Mes tikime ir viliamės, jog ateis atpildo laikas, jog dabartinio pasaulio neteisīgumai vieną dieną pasibaigs. Mūsų viltį stiprina ir tai, jog paskutiniame teisme Dievas bus mums ir teisėjas, ir advokatas. (jm)

Bažnyčios pozicija dėl Žmogaus palaikų laidojimo įstatymo ir Kremavimo įstatymo projektų

Šiuo metu Lietuvos Respublikos Seime yra svarstomi Žmogaus palaikų laidojimo įstatymo (XP-1505(4)) ir Kremavimo įstatymo (XP-2627) projektai. Šie įstatymai yra labai svarbūs visuomenei, todėl Lietuvos Vyskupų Konferencijos Pirmininkas arkivyskupas Sigitas Tamkevičius laišku kreipėsi į Lietuvos Respublikos Seimo Sveikatos reikalų komiteto Pirmininką Antaną Matulą išreiškdamas Bažnyčios poziciją dėl kai kurių minėtų projektų nuostatų.

Vadovaudamasi savąja Kanonų teise Katalikų Bažnyčia primygtinai pataria išlaikyti paprotį laidoti mirusiųjų kūnus, tačiau nedraudžia kre-

mavimo, nebent jis būtų pasirinktas dėl katalikiškai doktrinai priešingų motyvų (plg. CIC 1176 §3). Pagarba kremuotiems palaikams turi prilygti pagarbai, rodomai mirusiojo asmens kūnui. Kremuoti palaikai turėtų būti gabenami, laikinai laikomi ir laidojami su jiems derančia pagarba, o to neužtikrina kai kurios įstatymų projektų nuostatos. Nepagarba kremuotiems palaikams būtų rodoma neribotą laiką juos laikant namuose arba kitose pagal krašto tradiciją neįprastose mirusiųjų palaikų laikymo vietose. Laidojimu negalima vadinti pelenų išbarstymo ant žemės ar vandens paviršiaus. Kremuoti palaikai turi būti laidojami

žemėje arba kolumbariumuose paženklinant konkretaus asmens kremuotų palaikų vietą.

Katalikų Bažnyčios požiūriu, įstatymo projekte esanti nuostata, jog negimęs vaikas iki 22-osios nėštumo savaitės prilyginamas mediciniškai atliekoms, yra didelė nepagarba žmogui.

Arkivysk. S. Tamkevičius išreiškė viltį, jog įstatymo leidėjai atkreips dėmesį į šias pastabas ir pakoreguos projektus taip, kad būtų išlaikyta mūsų krašte giliai tradicija turinti pagarba mirusiųjų palaikams.

Lietuvos Vyskupų
Konferencijos sekretoriatas

Šeimos santykių abėcėlė

Adolfas Daukšienė

Idealią santuoką galėtų sukurti akla žmona ir kurčias vyras.

L. Baironas

Medžiotojas ir lizdo sergėtoja

1.
Kodėl vyras nepasiklysta grįždamas iš tolimiausios aludės, bet neranda sviesto šaldytuve? Kodėl moteris pamato nešvarią kojine kambario kampe, bet nepastebi žybsinės tepalo lemputės? Vyrai ir moterys yra skirtingi. Nei geresni, nei blogesni, bet tiesiog skirtingi. Mokslui per kompiuterinę smegenų skenavimo įrangą pavyko išbrauti į žmogaus smegenis, pamatyti „tiesioginę“ jų veiklą ir nustatyti skirtingą vyrų bei moterų smegenų konstrukciją. Abi lytys informaciją priima nevienodai, skirtingai galvoja, suvokia, vertina, elgiasi. Kai šie visiškai skirtingi žmonės nusprendžia gy-

venti po vienu stogu, vieni greičiau, kiti vėliau antrą valandą nakties pradeda giliai dūsauti, rautis nuo galvos plaukus, kol vieną dieną teisėjo kabinete teistaria vienintelį argumentą: „Jis (ji) manęs nesupranta.“ Kodėl?

Tūkstančius metų kone iki pramonės revoliucijos XVIII a. vyrų ir moterų kūnai bei smegenys vystėsi skirtingai. Jis buvo medžiotojas ir aprūpino šeimą maistu, ji – lizdo sergėtoja, augino ir saugojo vaikus. Išgyventi buvo sunku, bet tarpusavio santykiai buvo ramūs. Šiandien vyras uždirba pakankamai pinigų nesivaikydamas po girią mamuto, moteris turi saugius namus su šarvuotomis durimis ir grotuotu balkonu. Išlikimas ir apsauga

garantuoti, bet bendras gyvenimas nebesiriša. Gyvenimo sąlygos pasikeitė neišmatuojamam kampui, o žmogaus prigimtis liko ta pati ir tik po n metų ji gal pasisuks ... tuo pačiu kampui. Mes susiduriame su aplinkybėmis visiškai svetimomis mūsų protėviams. Tad kur išmokti naujo gyvenimo taisyklių, kad išliktume laimingi ir emociškai sveiki, kad nesisikirtų kas antra pora? Tik supratę vyrų ir moterų skirtumų galėsime pasitelkti bendras pastangas, o ne individualias silpnynes. Mūsų nuostatas, pasirinkimus bei elgesį nulemia hormonai ir smegenų veikimo pobūdis, bet ne auklėjimas, aplinka, visuomenės poveikis ir pan.

/Tėsinys kitame numeryje/

Skaitytojų kūryba

Teofilija Žemaitytė

***

Niekada nevėlu į Kalėdų šventę sugrįžti –
visada pasilikti su Kristumi.
Jo žvaigždė ne padangėje žiba –
įsipynus į mūsų kasdienybę.

Kiekvienas grojam
instrumentu savu,
todėl simfonijoje –
tiek tonų ir spalvų...
Gyvenimo
kaip galima nemylėt –
tai Kalėdų Vaiko
dovanota gėlė...

***

Kiekvienas gimimas
paženklintas kryžiaus –
ar būtų idėjos,
ar mažo žmogaus...

Nors esam silpni,
bet tikėt pasiryžom,
kad Viešpaties žvilgsnis
virš tako dygaus...

***

Jei sėji meilę –
ji sudygs:
ar puri žemė,
ar skurdi.

***

Radiniai aštriabriauniai
nuglostyti Viešpaties delno
tampa švelnūs...

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Agnė Grigaitytė

*„Dievo vaikų“ būrelio rekolekcijos Raudondvaryje**Penktadienis, lapkričio 9 d.*

Atvykome į jaukią vienišą sodybą miško gilumoje, netoli Raudondvario, kur buvome labai šiltai sutikti. Kai visi susirinko, pagiedojome Dievą šlovinančių giesmių, žaidėme keletą įdomių susipažinimo žaidimų, tiesiog džiaugėmės vieni kitais. Žaisdami galėjome lengviau įsiminti draugų vardus ir pasisemti gerų emocijų. Ir štai atėjo ilgai laukta vakarienė. Visi susėdome prie bendro stalo kaip viena šeima, padėkojome Dievui už mums suteiktas gėrybes ir valgėme: buvo labai gardu. Po vakarienės vėl susirinkome į mūsų salytę ir klausėmės įdomaus ses. Irenos Romaškaitės pasakojimo apie Jėzaus apaštalus. Gavome kūrybinę užduotį ir grupelėse turėjome įdomiai pristatyti savo burtų būdu išsitrauktą šventąjį. Sulaukėme labai originalių plakatų, daug giedojome ir sužinojome naujų dalykų apie šventuosius. Vėlai vakare patogiai įsitaisėme priešais televizorių ir, išklausę gyvų liudijimų apie motiną Teresę, žiūrėjome apie ją sukurtą dokumentinį filmą. Tačiau ne visi buvome tokie išstvermingi: po įspūdžių kupinos dienos pavargę nesulaukėme filmo pabaigos. Taigi labanaktis!

Šeštadienis, lapkričio 10 d.

Labas rytas! Pabudome ir kelkimės. Sunkiai sekėsi išlipti iš lovų taip anksti, tačiau rytinė mankšta prajudino visus kaulus. Pasimankštinę susirinkome ryto maldai ir buvome apdovanoti siurprizu – kunigo Jono Bosko laišku, parašytu specialiai jaunimui. Linksmi pagiedojome, ir tada jau garuojantys kvapai nuviliojo į virtuvę. Po pusryčių turėjome įdomų užsiėmimą, visi bendrai aiškinomės, dalijomės patirtimi, nuomonėmis, supratimu apie Adventą ir jo laukimą. Gavome keletą užduočių, vieną iš jų labai įdomią: turėjome pasidaryti savo Advento darbų knygutę, ją iliustruoti ir jos pažadus ištesėti per 4 ateinančias Advento savaites. Dar buvo keletas judresnių žaidimų, o tada jau ir pietūs. Mmm... Kaip skaniai gamina valgį!

Po pietų turėjome įdomų užsiėmimą: iš vilnos vėlėme angeliukus. Šis užsiėmimas visiems labai patiko, darbavosi net patys mažiausieji.

Visi džiaugėmės savo angeliukais. Išgėrę arbatos susirinkome žiūrėti filmo, šįkart lengvesnio – „Kiti Padaužų kaimo vaikų nuotykių“. Po filmo vadovai sugalvojo linksmą ir juokingą išdaigą: grupelėse vaikai turėjo sukurti užduočių ir žaidimų savo vadovams. Oi kiek priešlom paskutinį vakarą! Vėlai vakare žvakii šviesoje kalbėjome Rožinį. Kiekvienas galėjo išsakyti savo intencijas, už ką meldžiamės. Buvo labai įspūdinga.

Sekmdienis, lapkričio 11 d.

Iš ryto vėl mankšta, tik šiandien truputį vėliau. Papyrusčiavome. Išklausėme vieno draugo liudijimo apie jo atsivertimą Dievui. Po to prasidėjo visų laukta viktorina, kurioje galėjome išbandyti savo žinias. Rungėmės, kūrėme, galvojome, žaidėme, buvo daug įvairių ir smagių užsiėmimų grupelėse.

Paskutiniai pietūs buvo kaip niekad skanūs. Visi bendrai susitvarkėme savo kambarius. Kas greitesnis, tas pirmesnis galėjo išbėgti į kiemą pasidžiaugti pirmuoju sniegu, o vadovai ramiai tvarkė namus ir ruošėsi šv. Mišioms. Kartu repetavome Mišių giesmes, susikaupėme, išsakėme įspūdžius apie šias rekolekcijas, prašymus, už ką norėtume pasimelsti per šv. Mišias. Atvykus kunigui, visi drauge dalyvavome šv. Mišiose.

Po jų teko atsiseikinti ir važiuoti namo. Širdy buvo begalinis džiaugsmas. Už šį labai šaunų savaitgalį vadovams tariame: „Ačiū“.

Rima Lipsienė

Pagyvenusių žmonių sambūrio popietėje – gimtadienio šventė

Jau prabėgo du mėnesiai, kai kiekvieną trečiadienį renkasi į popietes pagyvenusių žmonių sambūrio dalyviai. Lapkričio 28 d. priešadventinis susitikimas buvo skirtas tiems, kurie gimę spalio, lapkričio ir gruodžio mėnesiais. O jų buvo net septynios sambūrio dalyvės. Prasmingi sveikinimo žodžiai, palinkėjimai, tortas su žvakutėmis, rožių žiedai. Švenčiančias gimtadienius pasveikino ir kunigas Julius Grigonis.

Ir, be abejo, sudainuota „Ilgiausių metų“. Liejosi dainos viena po kitos. Popietėje svečiavosi etnografinis ansamblis „Sūduva“, kurio vadovė Teresėlė Varnagirienė. Ansambliciai mums padovanojo daug gražių dai-

nių, kurių ne vienos teksto ir melodijos autorė – ansamblio vadovė Teresėlė. Eiles skaitė ne tik ji, bet ir ansamblio dalyvis Kazimieras Čer-

niauskas. Neliko abejingi ir sambūrio dalyviai. Pasirodo, kad ir jų tarpe yra ne vienas puikiai sugebantis ilgiausias poetas padeklamuoti. Buvome pamaloninti Irenos Petružienės, Povilo Bylos, Akvilės Jogminaitės ir Irenos Starkauskieneš skaitomomis eilėmis.

Artėja Adventas, šv. Kalėdų laukimas. Ir ansambliciai, ir sambūrio dalyviai vieni kitoms linkėjo pajausti širdimi laukimo džiaugsmą, atleisti ir džiaugtis kiekviena diena, neskaičiuojant metų naštos. Pradžiuinę gražiomis dainomis ansamblio „Sūduva“ dalyviai pažadėjo ir ateityje apsilankyti sambūrio susitikimuose. Tikime, kad gimtadienių šventė taps gražia tradicija.

Adventinė popietė „Rasokite, dangūs...“

Atėjo Adventas, atėjo didžiojo susikaupimo ir laukimo metas. Paminklinėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje prasidėjo renginių ciklas „Rasokite, dangūs...“

Sekmadienį po šv. Mišių konferencijų salėje netilpo visi norintys patekti į adventinį koncertą. Susirinkusiems dainavo Skaidra Jančaitė ir Šarūnas Čepulis, akomponavo Gražina Za-

latorienė, eiles skaitė aktorius Egidijus Stancikas. Viešpatį pagarbinę malda, susirinkusieji pajuto ypatingą dvasios atgaivą, klausydamiesi garsių kompozitorių kūrinių.

Po koncerto popietė tęsėsi – buvome pakviesti į Romualdo Čarno grafikos darbų parodą. Romualdo Čarno grafika džiugino meno mylėtojus ne tik Lietuvoje, bet ir Taline, Stokholme, Rygo-

je, Budapešte, Čikagoje, Rio de Žaneire ir kitose pasaulio miestuose. Dvidešimt brandžių Romualdo Čarno darbų per Adventą galėjo pamatyti visi, kas apsilankė Paminklinės Kristaus Prisikėlimo bažnyčios konferencijų salėje.

Menininkai įliejo sidabro šviesos į adventinį laukimą, įliejo vilties ir džiaugsmo visiems susirinkusiems, visiems, kuriems reikia meno.

B.Vasylienė

Sotus alkanu neužjaučia:

Miesto valdžia neskyrė lėšų šildyti patalpoms koncertų metu

Dienos negailėstingai eina trumpyn, vis daugiau tamsos gamtoje, o kartu ir žmogaus širdyje. Ypač sunkiai šaltąjį metų periodą išgyvena ne tik vieniši, pensinio amžiaus žmonės, bet ir biudžetinių įstaigų, aptarnavimo sferos darbuotojai. Didėjantys mokesčiai už šildymą, elektrą, vandenį, nesustabdomai kylančios maisto produktų bei būtiniausių pragyvenimo reikmių kainos neigiamai veikia žmonių savijautą, sveikatą, sukelia depresiją, o dvasinei atgaivai – teatrui, koncertui, parodomis, knygai – paprasčiausiai nelieka lėšų.

Kristaus Prisikėlimo parapijos aktyvas, vadovaujamas klebono mons. Vytauto Grigaravičiaus, visokeriopai stengiasi palengvinti sunkią vargstančiųjų dalį. Jų iniciatyva bažnyčios konferencijų salėje rengiami pokalbiai bei diskusijos su įvairių profesijų žmonėmis, valdžios atstovais, švenčių metu bei dažną sekmadienį vyksta koncertai. Jau antri metai

rengiamas Kauno valstybinio muzikinio teatro koncertas terorizmo aukoms atminti, organizuojami Kauno religinės muzikos centro koncertai iš ciklo „Sekmadienio muzika“, kasmet koncertuoja Kauno sakralinės muzikos mokyklos chorai „Pastoralė“ ir „Giesmė“. Aktoriaus Egidijaus Stanciko ir klebono iniciatyva jau antri metai vyksta projektas „Dialogas – žodis ir spalva“, kuriame dalyvauja žinomi aktoriai, dailininkai, fotografai. Nuo šių metų rudens pradėtas vykdyti projektas „Senjorų klubas“, vienijantis vienišus, sunkiai besiverčiančius žmones, buvusius kultūros, švietimo ir kitų sričių darbuotojus.

Visa tai reikalauja nemažai lėšų, ypač už patalpų šildymą. Koncertų metų orkestrantai, dainininkai pageidauja bent iki 15 laipsnių šilumos, kad galėtų normaliai koncertuoti. Norint palaikyti tokią temperatūrą, vienam koncertui reikia apie 18 000 litų. Apskritai šildymui apmokėti

per visą sezoną reikia apie 100 000 litų.

Manydami, kad rūpestis vargstančiais piliečiais yra visų bendras reikalas, Pastoracinės tarybos nariai kreipėsi į Kauno miesto savivaldybės tarybos narius, asmeniškai į merą Andrių Kupčinską, tikėdamiesi, kad jie supras, užjauis ir suteiks paramą savo miesto piliečiams, kuriems šiandien yra ypač sunku. Deja, Kauno miesto savivaldybės tarybos nariai liko abejingi, motyvuodami, kad tai yra pačios Bažnyčios reikalas: neva, jei skirs vienai bažnyčiai, tai ir kitos prašys lėšų.

Ne bažnyčiai, ne klebonui asmeniškai reikalingos lėšos, o tam, kad sunkiai gyvenantys miesto piliečiai rastų dvasinę atgaivą, bent kartą per mėnesį, švenčių metu pasiklausytų sakralinio koncerto, klasikinės muzikos. Eilinį kartą pasitvirtino liaudies patarlė – „Sotus alkanu neužjaučia“, atskleidama abejingą valdžios požiūrį į neturtingų žmonių reikmes.

Rekomenduojame

Siūlome visiems parapijiečiams šv. Kalėdų proga padovanoti sau ir kitiems būtiną knygą – **Katalikų Bažnyčios katekizmo SANT-RAUKĄ lietuvių kalba.**

Popiežius Benediktas XVI šį leidinį taip pristato:

„Santrauka, kurią dabar pateikiu visuotinei Bažnyčiai, yra tikslus ir patikimas Katalikų Bažnyčios katekizmo apibendrinimas. Joje glaudai išdėstyti visi esminiai ir pamatiniai Bažnyčios tikėjimo elementai, todėl, kaip mano pirmtakas ir pageidavo, tai yra savotiškas žinynas, leidžiantis visiems, tikintiems ir netikintiems, vienu bendru žvilgsniu aprėpti visą katalikų tikėjimo panoramą.“

Vatikano parengtoje Katalikų Bažnyčios katekizmo santraukoje:

- 598 klausimai ir atsakymai,
- bendrosios katalikų maldos,
- tikėjimo mokymo formulės.

Lietuvos Vyskupų Konferencijos pavedimu vertimą rengė Katalikų interneto tarnyba, talkinama teologų komisijos.

Tikinčiųjų žiniai:

Nuo gruodžio 21 d. 18 val. iki gruodžio 24 d. bažnyčioje degs Betliejaus taikos ugnis, kurią kviečiame parsinešti į namus.

Gruodžio 24 d., 22.00 val. – Bernelių šv. Mišios Paminklinėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje.

Gruodžio 25 d., pirmąją šv. Kalėdų dieną, šv. Mišios: 8.00 (mažoje bažnyčioje) 9.30; 11.00 ir 18.00 val. (Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje)

Gruodžio 26 d., antrąją šv. Kalėdų dieną, šv. Mišios: 8.00 (mažoje bažnyčioje) 9.30; 12.00 ir 18.00 val. (Paminklinėje Prisikėlimo bažnyčioje)

2007 m. gruodžio 26 d., 12 val., iškilmingomis šv. Mišiomis Kauno Paminklinė Kristaus Prisikėlimo bažnyčia minės 3-ąsias atšventinimo metines. Šv. Mišių metu giedos Kauno Sakralinės muzikos mokyklos chorai. Po šv. Mišių vyks kalėdinis koncertas.

Mažajai Kristaus Prisikėlimo bažnyčiai užsakyti nauji bažnytiniai suolai. Vieno suolo kaina – 2100 Lt. Jei asmuo ar šeima paaukos suolui 2100 Lt, jų pavardė bus užrašyta pritvirtintoje prie suolo lentelėje.

Kviečiame turinčius galimybę tikinčiuosius prisijungti prie šios akcijos, padėti ne tik maldomis, bet ir aukomis gražinti bažnyčią ir palikti apie save atminimą ateinančioms kartoms.

Apgailestaudami pranešame, kad nuo š. m. gruodžio 1 d. visi numatyti koncertai bažnyčioje žiemos metu yra atšaukiami.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222
El. paštas : prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas mosinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis